MEMO

Betreft: Zeeburgereiland, verdeling kosten en schaderegeling ingeval van niet tijdig leveren grond
Aan: Stuurgroep EVA, dd 21-09-2021
Van: Projectgroep Zeeburgereiland-Bedrijvenstrook [redacted] en [redacted]), [redacted] namens TenneT en [redacted] namens Liander.
Datum: 17 september 2021

Gevraagde beslispunten:

1. In te stemmen met de onderstaande financiele 'verdeel-sleutel' voor investeringen die moeten worden getroffen door de netbeheerders voor zover betrekking hebbende op de ontwikkeling van de Bedrijvenstrook Zeeburgereiland en dit op te nemen in de realisatieovereenkomsten TenneT – gemeente en Liander – gemeente inzake realisatie 150/20kV-stations Zeeburgereiland:
   a. kosten welke voortvloeien uit publiekrechtelijk vastgelegde eisen die voor de hele gemeente Amsterdam gelden (zoals de Hemelwaterverordening) niet door de gemeente aan de netbeheerders te vergoeden.
   b. kosten welke voortvloeien uit publiekrechtelijk vastgelegde eisen specifiek voor deze locatie (de bestemmingsplanregels en de bouwenvelop) voor 50% voor rekening komen van de betrokken netbeheer en 50% voor de gemeente.
   c. kosten welke voortvloeien uit door de gemeente gestelde bovenwettelijke eisen en voorwaarden uitstijgend (de bouwenvelop) boven het publiekrechtelijk vastgestelde kader voor 100 % voor rekening te laten zijn van de gemeente Amsterdam en dat hiervoor de grondexploitatie Bedrijvenstrook aangewezen wordt als dekkingsbron;
   d. dat de vergoedingen aan de netbeheerders als bedoeld onder punt 1.b en 1.c worden betaald na realisatie en op basis van werkelijk gemaakte kosten.
   e. te bepalen daar waar discussie is over toewijzing van een categorie aan een eis/wens, een besluit te nemen waar deze onder valt (dit geldt op dit moment voor de kosten die behoren bij de schijngevel en architect.
   e. kosten voor grondhuur worden voor werkterrein buiten het in erfpacht uitgegeven terrein worden in afwijking van het interne gemeentelijk beleid niet in rekening gebracht bij de netbeheerders.
2. In te stemmen met het opnemen van onderstaande bepaling die betrekking heeft op het schade aspect bij te late levering vanwege mogelijke ‘nalatigheid’ of (te) beperkte inspanning door de gemeente; 'in het geval dat te late levering van grond door de gemeente aan de netbeheerders aan de orde is vanwege mogelijke ‘nalatigheid’ of (te) beperkte inspanning door de gemeente zullen de directie van Grond en Ontwikkeling van de gemeente en de vertegenwoordigers van Liander en/of TenneT de situatie en de gevolgen zullen bespreken en in gezamenlijkheid tot een redelijke oplossing voor de alsdan gerezen situatie moeten komen'.

Achtergrondinformatie

De gemeentelijke projectgroep Bedrijvenstrook Zeeburgereiland Amsterdam heeft de afgelopen jaren gewerkt aan voorbereidingen voor de ontwikkeling van een deel van het Zeeburgereiland ten behoeve van een bedrijventerrein voor stadsverzorgende bedrijven en voorzieningen en een bouwmarkt. Gezien de bestuurlijke ambities in het kader van duurzaamheid alsmede de positie van dit terrein in een gebied dat overwegend uit woonbuurten in hoge dichtheid zal bestaan, zijn eerst in het stedenbouwkundig plan en later in het (inmiddels vastgestelde) bestemmingsplan ook randvoorwaarden (publiekrechtelijk) vastgelegd met betrekking tot stedenbouw (zoals bijvoorbeeld bouwen in de rooilijn en minimale bouwhoogten) en duurzaamheid (zoals bijvoorbeeld groene daken en gevels).

Gedurende het hiervoor beschreven proces werd in toenemende mate actueel de uitbreiding van de stroomvoorziening van Amsterdam. In dat kader bleken – uit berekeningen van de netbeheerders o.b.v. ambities van de gemeente Amsterdam - dat nieuwe onderstations (van zowel TenneT als Liander) nodig zijn om aan de groeiende stroomvraag te (blijven) voorzien. In relatie met nieuwe onderstation-locaties zijn ook extra tracés nodig voor ondergrondse stroomkabels (kabelverbindingen).
TenneT en Liander en de gemeente Amsterdam hebben voor het gebied Zeeburgereiland onderzocht waar deze onderstations gesitueerd kunnen worden (dit is verwoord in het Locatieonderzoek nieuwe onderstations Zeeburgereiland, 1 maart 2021). Besloten is een TenneT en een Liander onderstation te plaatsen op de Bedrijvenstrook Zeeburgereiland in de SG van maart 2021 (bevestigd door de wethouder in de staf RO van 10 mei 2021). Daarbij is ook kennis genomen van het Ruimtelijk Programma van eisen onderstations Bedrijvenstrook Zeeburgereiland als voorloper van de bouwenvelop en is de vaststelling van de bouwenvelop in het college van b en w aangekondigd.
T.b.v. deze ontwikkeling hebben TenneT, Liander en de gemeente in gezamenlijkheid besloten dat het randvoorwaardelijk is een realisatieovereenkomst te sluiten, alvorens te gaan ontwikkelen. Onderdeel daarvan is een zogenaamde bouwenvelop waarin ruimtelijke / stedenbouwkundige randvoorwaardelijkheden zijn vastgelegd. De bouwenvelop vormt, naast het publiekrechtelijke toetsingskader (bestemmingsplan etc.), het privaatrechtelijke toetsingskader voor de uitgifte van grond in erfpacht aan een erfpachter. Dat betekent dat deze realisatie-overeenkomst niet eerder gesloten en ondertekend kan worden dan dat overeenstemming gevonden is over de bouwenvelop. Over de inhoud van de randvoorwaarden zijn de netbeheerders en de gemeente het inmiddels grotendeels eens. Echter een drietal punten (zie hierna bij de toelichting op de beslispunten) resteert en de discussie hierover vindt plaats gedurende enige tijd, waardoor de realisatie-overeenkomst maar niet tot een afronding komt. Dat betekent dat de ontwikkeling vooralsnog geen doorgang kan vinden (terwijl de planning enorm onder druk ligt en we eigenlijk – gelet op de TSA2.0 en het Ontwikkelkader EVA – zouden moeten versnellen waar mogelijk). Een uitgestelde overeenstemming in deze leidt tot een uitgestelde realisatie-overeenkomst, een uitgestelde realisatie en een uitgestelde stroomlevering. Daarom is gezocht naar een passende oplossing.

Onderstaand wordt inzicht gegeven in de resterende problematiek die betrekking heeft op de beslispunten.

Toelichting op beslispunt 1
Inleiding
Het project Bedrijvenstrook heeft in een laat stadium van de planvorming de gewijzigde opdracht gekregen plek te bieden aan de onderstations. Deze stations zijn weliswaar plaatsbaar binnen de kaders van het (hierop aangepaste) bestemmingsplan en de nut en noodzaak van de stations is onbetwist, maar er is geen sprake van stadsverzorgende bedrijvigheid zoals vooraf beoogd werd.
Wat betreft de netbeheerders, krijgen deze op deze locatie te maken met een groot aantal eisen en voorwaarden die voor dit gebied inmiddels publiekrechtelijk (bestemmingsplan, verordeningen) en in divers gemeentelijk beleid (stedenbouwkundig plan en vertaling daarvan naar bouwenvelop) zijn vastgelegd. Door de netbeheerders (en gemeente) wordt ingeschat dat dit leidt tot (extra) kosten. Deze kosten kunnen nu nog niet bepaald worden, omdat er eerst ontworpen moet worden. Wel staat vast dat deze eisen leiden tot kosten die niet overeenkomen met de kosten die gemaakt worden op basis van modulair bouwen (incl. inpassingsmaatregelen) zoals de netbeheerders dat normaliter toepassen. Dat leidt tot een probleem, omdat de netbeheerder non-discriminatoir dient te handelen en daaraan met de gestelde eisen niet kan worden voldaan. Gevolg is dat de netbeheerders voor de realisatie van deze stations significant duurder is en daarvoor geen goede verantwoording kan worden gegeven indien dit in een benchmark aan de orde komt.
De ‘omstandigheid van deze casus’ is veelzijdig: de gemeente heeft behoefte aan meer stroom (anders: meer stroomaanvoer is noodzakelijk gezien de beoogd toenemende afname ervan). De netbeheerders hebben de taak hierin zoveel als redelijkerwijze mogelijk tijdig te voorzien.

Aannemelijk is dat de gemeente vervolgens de netbeheerders redelijkerwijs in staat moet stellen aan deze plicht te kunnen voldoen door hiervoor een realistische locatie te bieden om een station te realiseren welke bereikbaar is met kabelverbindingen. Uitkomst van de gesprekken tussen TenneT, Liander en de gemeente is dat voor ZBE een locatie is gevonden maar dat de locatie volgens de gemeente Amsterdam vraagt om bepaalde inpassingsmaatregelen op basis van door de gemeenteraad vastgestelde kaders.
De vraag is of Amsterdam deze eisen dient te bij te stellen voor deze nutsvoorzieningen met name in gevallen als deze waarin het publiekrechtelijk kader al bestaat en TenneT en Liander daar niet van te voren op hebben kunnen inspreken middels een reactie/zienswijze.
TenneT en Liander zijn van mening dat bijstelling nodig is, omdat de te realiseren stations in de benchmark van de ACM (die uitgevoerd wordt door de ACM **na** gereedkoming van het project negatief zullen opvallen qua kosten. Hier kan dan geen verantwoording voor worden gevonden wat leidt in een korting op de gedane investeringen. TenneT en Liander zijn niet bereid om dat risico op zich te nemen.

Daarbij speelt overigens mee dat Liander, TenneT en Amsterdam investeren met publieke middelen. Amsterdam is aandeelhouder van Liander, het rijk is aandeelhouder van TenneT.
Deze 'omstandigheid' zoals hier beschreven heeft er in ieder geval toe geleid dat de gemeente op stuurgroepniveau te kennen heeft gegeven daarnaar te willen kijken in zijn algemeenheid en te willen bezien in hoeverre de gemeente daar (mede) financiële verantwoordelijkheid in kan nemen. Echter dat levert geen besluit op voor de korte termijn en de projectgroep moet wel verder. In gesprekken tussen de netbeheerders en de gemeente, zowel in de Stuurgroep EVA als op projectniveau van Zeeburgereiland, is gesproken hoe met de gerezen situatie om kan worden gegaan. Hierbij heeft de Stuurgroep aan de Projectgroep gevraagd in beeld te brengen:

a. om welke onderwerpen (investeringen) het gaat;
b. wat de omvang van die investeringen is en
c. een voorstel te doen omtrent de toedeling van die kosten.

Het verzoek om toedeling van kosten roept wat betreft de *publiekrechtelijk vastgelegde eisen* de vraag op: 'waar leggen wij een grens'? Immers aan sommige van deze eisen zijn is een ieder landelijk al decennialang gewend (denk aan eisen uit het Bouwbesluit enz.). Deze worden door een ieder doorgaans als redelijk ervaren. Daarnaast zijn er bepaalde als 'gangbaar' ervaren eisen in de Bouwverordening specifiek voor de gemeente Amsterdam alsook bijvoorbeeld de Amsterdamse Welstandsnota. Sommige van deze eisen (zoals in het Bestemmingsplan Bedrijvenstrook) zijn nieuwer, verdergaand en complicerend voor de 'gebruikelijke' ontwikkeling van onderstations zoals TenneT en Liander 'dat gewend zijn' bij projecten elders in het land. Gelet op hetgeen de komende jaren moet worden gebouwd is het wenselijk hier nadere afspraken over te maken in zijn algemeenheid, echter omwille van de voortgang op dit specifieke project worden nu besluiten voorgelegd voor dit specifieke project. Daartoe het volgende.

Liander constateert 'meerkosten' ten opzichte van hun standaard 'modulaire bouwsteen'. Voor de gemeente is niet duidelijk in welke publieke eisen en voorwaarden die modulaire bouwsteen wèl en niet voorziet. Geconstateerd is wel dat deze i.i.g. zal voorzien in landelijk geldende regelgeving, maar mogelijk voorziet deze modulaire bouwsteen niet in (alle) regels op algemeen regionaal/gemeentelijk niveau (hemelwaterverordening, welstandsnota e.d.) en waarschijnlijk niet op specifieke regels van lokaal niveau (bestemmingsplan).
Wat betreft "*eisen" bovenop het publiekrechtelijk kader* (denk in de situatie van de bouwenvelop onderstations Zeeburgereiland aan het opstellen materialenpaspoort, energieneutraal voor gebouwgebonden energie e.d.) lijkt het eenvoudiger: Deze zijn redelijkerwijs slechts te vergen bij

TenneT en Liander wanneer daar een tegemoetkoming aan kan worden gekoppeld door de gemeente Amsterdam[12].

Toelichting beslispunt 1.a, 1.b, 1.c

De gemeentelijke Projectgroep stelt voor dat wat betreft de toedeling van kosten m.b.t. de ontwikkeling van onderstations op Zeeburgereiland die voortkomen uit *de eisen in de bouwenvelop bovenop het publiekrechtelijk kader*, dat de gemeente deze zou kunnen vergoeden en dat daarvoor de grondexploitatie aangewezen zou kunnen worden. Staatssteun is niet aan de orde. Niet onderzocht is de precedentwerking hiervan. Vanuit de wettelijke systematiek wordt bovendien voorgesteld eventuele vergoedingen te verstrekking na realisatie en dit vast te leggen in de overeenkomst.

De projectgroep is voorts van mening dat zij wat betreft *publiekrechtelijk vastgelegde eisen* zich niet het juiste gemeentelijk onderdeel acht om te beoordelen wat de zaken zijn die (ten dele) vergoed zouden moeten worden (ofwel: waar de grens ligt tussen wel en niet te vergoeden onderdelen). En ook acht zij zich niet het onderdeel om te beoordelen of *in dit geval* dergelijke vergoedingen bekostigd zouden moeten worden vanuit de grondexploitatie. Dat gezegd hebbende kan evenwel vanuit de Projectgroep Bedrijvenstrook aan de stuurgroep een suggestie worden gedaan om de gerezen impasse voor dit incidentele geval op te lossen. De suggestie is om investeringen die voortvloeien uit publiekrechtelijk vastgelegde eisen die gemeente breed gelden NIET aan de netbeheerders te vergoeden en om investeringen die voortvloeien uit publiekrechtelijke eisen die specifiek voor de Bedrijvenstrook Zeeburgereiland gelden 50%-50% naar partijen (gemeente – genoemde netbeheerder(s)) toe te delen en, wat betreft het gemeentelijk deel, binnen Grond en Ontwikkeling (op aanreiken door de Stuurgroep EVA !) nader te bepalen van waaruit in deze vergoeding voorzien kan worden. Dit voorstel wordt voor nu alleen gedaan voor de ontwikkeling van onderstations op Zeeburgereiland, om hier voortgang te houden op de planvorming (impasse te doorbreken). De stedelijke lijn voor een bijdrage in de meerkosten is nog in ontwikkeling en kan er anders uitzien.

Er kan aldus onderscheid gemaakt worden tussen:

a) de gevolgen van publiekrechtelijk vastgelegde eisen en voorwaarden op stedelijk niveau die overal in Amsterdam gelden. Een voorbeeld hiervan is de Hemelwaterverordening die eist dat nieuwe bouwwerken de eerste 60 mm zelf opvangen en daarna geleidelijk afvoeren in minimaal 24 uur geknepen (maximaal 2,5 mm/uur),
b) op het niveau van het specifieke gebied, zoals eisen uit het stedenbouwkundig plan die vertaald zijn naar bouwregels en voorwaardelijke verplichtingen in het bestemmingsplan, zoals een minimale bouwhoogte van 6 meter en verplicht bouwen in de rooilijn), en
c) de zo te noemen eisen die alleen voor deze locatie op een andere wijze bestuurlijk zijn vastgelegd zoals eisen uit het stedenbouwkundig plan die niet vertaald zijn in het bestemmingsplan maar wel in de Bouwenvelop, zoals de eis van energieneutraliteit obv gebouwgebonden energie).

Gevraagd wordt onder beslispunt 1 of hiermee ingestemd kan worden (zie beslispunten 1.a, 1.b en 1.c). Daarnaast wordt gevraagd de vergoedingen aan de netbeheerders als bedoeld onder punt 1.b en 1.c worden betaald na realisatie en op basis van werkelijk gemaakte kosten.

[1] Een projectontwikkelaar en netbeheerder werken anders; een projectontwikkelaar kan bij een onhaalbare business case te stoppen met het project of aan te passen om winst te maken, netbeheerders kunnen niet stoppen hooguit proberen een andere oplossing te verzinnen. Echter zonder winstoogpunt maar vanuit stroomvoorziening geredeneerd.

[2] Voor de erfpachtovereenkomst worden de standaard tarieven gehanteerd.

Toelichting beslispunt 1.d

Wat betreft publiekrechtelijk vastgelegde eisen en voorwaarden (zoals ook opgenomen in de notitie Meerkosten Liander, besproken in de Stuurgroep EVA dd 6 juli 2021) volgt dan een verdeling. Hierover is op een aantal punten discussie. Zie daartoe tekst hieronder.

- Gevel gebouw op de erfgrens bouwen van minimaal 6 meter hoog zonder hekwerk. Dit leidt ertoe dat de vluchtdeuren in de gevel moeten zitten en er conform OS IJburg een extra gang gebouwd moet worden (dit heeft vooralsnog alleen invloed voor Liander)
  - **> bestemmingsplan = 50% vergoeding**
- In combinatie met de gevelhoogte van 6 meter is het de vraag of er bruikbare oplossingen zijn voor een handbediende toegangspoort (dit heeft vooralsnog invloed voor TenneT en Liander). Het lijkt echter nu toch mogelijk te zijn hier een oplossing voor te bedenken, omdat in de bouwenvelop is opgenomen dat voor de architectonische erfafscheiding geldt dat afgeweken kan worden van de minimale verplichte bouwhoogte, tot een minimum van 4 meter over maximaal 50% van de gevellengte (aan west-, noord- en oostgevel)
  - **> bestemmingsplan = 50% vergoeding**
- Schijngevel: De bouwregels in het Bestemmingsplan stellen: 100% bouwen in de rooilijn (plus minimale bouwhoogte van 6 meter, bij meerlaags gebouw is eerste laag minimaal 4 meter). Naast meerkosten zal dit qua bouwkundige constructie een uitdaging worden die tegen de technische werkbaarheid afgewogen moet worden bij eventuele verdere uitwerking. Hiervoor is nu mogelijk een oplossing te vinden die leidt tot minder kosten omdat in de bouwenvelop is genuanceerd en is gekozen voor het verruimen van de mogelijkheden. Dit door op te nemen dat niet alleen een schijngevel dient te worden gerealiseerd maar dat de realisatie van een architectonische erfafscheiding of groene gevel ook is toegestaan.
  > netbeheerders stellen - > bouwenvelop, categorie c = 100% vergoeding gemeente aan netbeheerder
  > Gemeente stelt - > bestemmingsplan, categorie b = 50% vergoeding
- Eén architect inschakelen voor gehele terrein van netbeheerders (dit heeft invloed Liander en TenneT, maar voor Liander is de impact groter i.v.m. modulair bouwen principe wat meer in detail is doorgevoerd bij Liander dan bij TenneT)
  > netbeheerders stellen - > bouwenvelop, categorie c = 100% gemeente
  > gemeente stelt -> werken met een architect geldt overal in Amsterdam, categorie a = geen vergoeding
- De gemeente eist een EPC van 0 voor gebouwgebonden energie op de bedrijvenstrook en verschillende duurzaamheidsmaatregelen (dit heeft vooralsnog invloed voor TenneT en Liander)
  - **> bouwenvelop, categorie c = 100% vergoeding gemeente aan netbeheerder**
- Het niet mogen realiseren van een kelder (de kelder mag geen negatief effect hebben op grondwater, maatwerk is vermoedelijk nodig; afwegingskader grondwaterneutrale kelders volgt uit ontwerp bestemmingsplan Grondwaterneutrale kelders. Het is nog niet bekend of hier een oplossing voor kan worden gevonden
  - **> gemeentebreed: Ontwerp bestemmingsplan grondwaterneutrale kelders, categorie a = geen vergoeding door gemeente aan netbeheerders**
- het moeten voorzien in extra wateropvang; Wateropvang eisen volgen uit de Hemelwaterverordening
  - **> gemeentebreed: Hemelwaterverordening, categorie a = geen vergoeding door gemeente aan netbeheerders**
- Energieneutraal voor gebouwgebonden energie : De gemeente heeft verzocht om een onderbouwing/grove berekening van het gebouwgebonden energieverbruik. Mocht dit ertoe leiden dat het benodigd aantal zonnepanelen verwaarloosbaar is (te weten 3 of minder), dan zal deze eis vervallen. Tot op heden is geen berekening ontvangen van Liander / TenneT. Voor zover meer dan 3 panelen moeten worden gerealiseerd geldt hiervoor:

- **> bouwenvelop, categorie c = 100% vergoeding gemeente aan netbeheerder**.
- Een materialenpaspoort en hergebruik van materialen
  - **> bouwenvelop, categorie c = 100% vergoeding gemeente aan netbeheerder**
- Drie maatregelen uit het "Handboek Natuurinclusief bouwen en ontwerpen in 20 ideeën" (Deze eis overlapt met voorwaardelijke verplichting in het bestemmingsplan: het groen dient bij te dragen aan de biodiversiteit, lokale ecologie, waterberging en het voorkomen van hittestress). **> voor zover geborgd in bestemmingsplan = 50% vergoeding, voor zover geborgd in bouwenvelop, categorie c = 100% vergoeding gemeente aan netbeheerder.**

Gevraagd wordt hierin een standpunt in te nemen en een besluit te nemen onder welke categorie dit valt ingeval en sprake is van verschillende standpunten. Op dit moment is er discussie over:
- schijngevel
- architect

Toelichting beslispunt 1.e

Huur werkterrein: Dit is een vreemde eend in de bijt. Dit is namelijk het enige onderwerp dat van privaat karakter is EN gemeentebreed. Alle andere zaken betreffen namelijk eisen in het publiek belang / domein. Wat betreft grondhuur gaat het om een privaat verzoek om de grond van een private grondeigenaar te mogen gebruiken (en die zijn grond ook aan anderen kan/mag verhuren). Het is beleid binnen de gemeente hoe en voor welke prijs de gemeente Amsterdam die grond gaat verhuren (marktconform) maar zijn daarover is geen verantwoording verschuldigd.

De zeggenschap mbt tot verhuren ligt bij de ambtelijk opdrachtgever van het project. Hoewel er dus beleid ligt tot marktconforme verhuur, zou het project anderszins kunnen beslissen. De lijn die de projectgroep ZBE nu voorstelt is dat wanneer een bepaald grondgebruik (als werkterrein) het projectbelang dient (dus 'De Bedrijvenstrook) en de financiering ligt direct of indirect bij het project, dat er dan geen huur gevraagd wordt.

Een werkterrein vanwege het aanleggen van distributienet zou wellicht nog een discussie kunnen zijn, het aanleggen van hoofdinfra of onderstations voor verder dan Bedrijvenstrook sec genomen niet.

Gevraagd wordt hierin een standpunt in te nemen en een besluit te nemen of er huur wordt gevraagd of niet.

Toelichting op beslispunt 2

Besproken is het probleem van in een realisatie-overeenkomst vast te leggen datum waarop het bouwterrein beschikbaar zal zijn. De netbeheerders zijn van mening dat wanneer de gemeente er door eigen toedoen niet in zou slagen dergelijke leverdatum te halen, zij ook verantwoordelijk is voor de directe bedrijfsschade bij de nutsbedrijven ten gevolge daarvan.
Dit lijkt een niet-onterechte opstelling van de netbeheerders, maar de afbakening ervan zal in de praktijk tot een complexe en tijdrovende juridische uitwerking leiden die bij de 'legal-afdelingen' van alle partijen op weerstand kan stuiten.
Wat betreft het schade aspect bij te late levering vanwege mogelijke nalatigheid of (te) beperkte inspanning door de gemeente stelt de Projectgroep voor, te wille van de voortgang, in de realisatie-

overeenkomst een bepaling op te nemen dat in geval dat aan de orde is, de directie van Grond en Ontwikkeling en de directies van Liander en/of TenneT de situatie en de gevolgen van het geval zullen bespreken en in gezamenlijkheid tot een redelijke oplossing voor de alsdan gerezen situatie moeten besluiten. Schadeposten waar aan gedacht moet worden hebben betrekking op het niet tijdig leveren van bouwrijpe grond door gemeente. In dat geval zal de gemeente de opslag van de materialen van de netbeheerders (locatie en compensatie) voor haar rekening nemen.

Gevraagd wordt hierin een standpunt in te nemen en een besluit te nemen of ingestemd kan worden met het voorstel.